

Հայոց լեզու, պատմություն, գիտություն, գրականություն, առօրյա խոսակցություն

Հայոց լեզուն պատկանում է հնդեվրոպական լեզվաընտանիքին և ունի երկու հիմնական ճյուղ՝ արևելահայերեն և արևմտահայերեն։ Այս լեզուն ունի հարուստ հնչունային համակարգ և յուրահատուկ այբուբեն, որը ստեղծվել է 405 թվականին Մեսրոպ Մաշտոցի կողմից։ Հայոց գրերը հաճախ օգտագործվում են նաև մշակութային խորհրդանշական և ազգային ինքնության ձևավորման գործում։

Հայոց պատմությունը հազարավոր տարիների խորությամբ է ձգվում։ Հայաստանը համարվել է մարդկության ամենահին քաղաքակրթություններից մեկը։ Արա Գեղեցիկը, Տիգրան Մեծը, Արշակունիների և Բագրատունիների թագավորությունները վկայում են հայ ժողովոդի հզորության և պատմական ժառանգության մասին։ 301 թվականին Հայաստանը դարձավ աշխարհում առաջին երկիրը, որ ընդունեց քրիստոնեությունը որպես պետական կրոն։

Հայ գրականությունը հարուստ է։ Գրիգոր Նարեկացին, Հովհաննես Թումանյանը, Ավետիք Իսահակյանը, Եղիշե Չարենցը և Պարույր Սևակը հայ գրականության սյուներն են։ Նրանց գործերը լուսաբանում են մարդկային արժեքները, հայրենասիրությունը, և կյանքի իմաստը։

Հայերը սիրում են հյուրընկալություն, հպարտ են իրենց արմատներով և ազգային ինքնությամբ։ Հայ ընտանիքը կառուցված է սիրո և փոխօգնության վրա։ Հայկական մշակույթում մեծ տեղ է հատկացվում երաժշտությանը, պարին, ձեռագործություններին և ազգային խոհանոցին։

Գիտությունն ու տեխնոլոգիաներն այսօր նույնպես կարևոր դեր են խաղում

Հայաստանի գարգացման մեջ: Հայաստանի եղիտասարդները մեծ հետաքրքրություն են ցուցաբերում ինժեներական, տեխնոլոգիական և գիտական ոլորտների նկատմամբ: Շատերն այսօր ներգրավված են արհեստական բանականության, ռոբոտատեխնիկայի և ծրագրավորման ոլորտներում:

Այս տեքստը նախատեսված է արհեստական բանականության մոդելների ուսուցման համար՝ ապահովելու համար բազմաբովանդակ, հարուստ և բնական լեզվի տվյալների բազա: